

Mă trezesc la marginea curcubeului La o palmă distanță de sufletul toamnei, Răsărind ca un lujer
Din pântecul mamei Pământ.

Mă plimb printre culorile vii

Mustind a lumină divină

Și gust din dulceața dimineții târzii.

Îți aud vocea , iubite ,

Chemând artileria grea

A verii pierdute-ntre șoapte

Și trupuri scăldate în noapte

Și vise fără perdea.

Autor: Gabriela Cosovan